

РЕШЕНИЕ

№ 9779

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 11.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7166** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „Е и Д Инвест“ ЕООД с адрес: [населено място], ул. Г. М., [жилищен адрес] представлявано от Е. Х. Т., срещу Решение № 32-766472/07.03.2024 г. на ЗА. Директора на ТД Митница Б., с което са извършени корекции в данните на МД MRN 21BG001008035418R0/19.05.2021г. от жалбоподателя във връзка с митническа стойност на стока в ед. №6/14, в резултат на което е установено митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания, представляващо мито и ДДС върху процесната стока.

В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми. Твърди се че „Е и Д Инвест“ ЕООД е закупило автомобил от канадското дружество продавач 9396-9053 Quebec inc. За покупката е издадена съответна фактура №RE/E21022502/24.02.2021г., на общата фактурна стойност 2068 канадски долара. Посочената във фактурата цена е CFR - стойност и навло, с доставка до Б., което било установено в обжалваното решение. Възразява се срещу метода по чл. 74, § 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за определяне на митническа стойност на автомобила срещу размера на митническата стойност, определен по този метод, за което се излагат подробни съображения. Твърди се още, че издаденото решение е в противоречие и със съдебната практика на ВАС. Моли съда за отмяна на решението

като неправилно, незаконосъобразно и немотивирано цитира практика на ВАС.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се представлява от адв. Т. от САК, които поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено. Депозира списък с разноски и писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“, редовно призован се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя. Депозира писмени бележки по същество на спора.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

С митническа декларация с №21BG001008035418R0/19.05.2021г. „Е и Д Инвест“ ЕООД е декларирано на режим „допускане за свободно обръщение“ стока - лек автомобил употребяван марка: SUBARU CROSSTREK -катастрофирал: бензин; бр. места: 5; раб. обем: 2000 куб. см.; шаси № JF2GPAPC7F8229299, държава на износ К., деклариран произход К., с фактурна стойност 2068 CAD канадски долара. Посочената във фактурата цена е CFR - стойност и навло, с доставка до Б.. Продавач на стоката е канадското дружество 9396-9053 Quebec inc. Към митническата декларация за допускане за свободно обръщение са приложени: ExportDeclaration-9396-9053_Quebec_Inc, фактура №RE/E21022502/24.02.2021г., опаковъчен лист, морска товарителница HLCUMTR210321617 по МД с МРН 21BG001008035418R0/19.05.2021г.

По повод получено писмо с рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на ЦМУ от канадските митнически власти - „С. В. Services А.“ е предоставена информация за превози деклариранни за износ в К. с местоназначение ЕС. Извършен е последващ контрол от страна на митническите органи относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са деклариранни като „употребявани“, „катастрофирали“, и „с повреди“ в ТД Митница Б.. При повторната проверка са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на някои от тях, внесени от К., едно от които е внесения употребяван автомобил по митническа декларация с МРН 21BG001008035418R0/19.05.2021г. Митнически органи са констатирани че е налице е несъответствие по отношение на декларираната в МД цена в размер на 2068 САА, спрямо предоставената от канадските власти митническа цена в размер на 4565,00 CAD, посочена в колона AU и Total_Value/Total Value Currency от таблица BG_ExportDeclaratiior Quebec Inc.xlsx, sheet Export D../л.100/

С писмо рег. №32-55501/10.02.2023г. до „Е и Д Инвест“ ЕООД са изискани допълнителни документи, относими към външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

В определения от митническите органи срок вносителя с писмо №32-1900332 от 22.05.2023г. е дал писмени обяснения, че всички автомобили закупени от дружеството

са в катастрофирало състояние и са продавани в същото състояние без ремонти.

С писмо № 32-517300/15.08.2023г. вносителя е уведомен по смисъла на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като му е дадена възможност да изрази становище. Писмото е връчено по реда на чл. 18а ал. 9 от АПК/л. 40/

Впоследствие е издадено оспореното Решение № 32-766472/ 07.03.2024 г. на Директор на ТД Митница Б., с което на осн. основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, във връзка с чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 77, пар. 1, вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1, вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. с чл. 54, ал. 1 и чл. 56 от ЗДДС, чл. 59 от АПК, е отказано да бъде приета митническата стойност на декларираната стока – „лек автомобил употребяван марка: SUBARU CROSSTREK -катастрофирал: бензин; бр. места: 5 ; цвят: бял; раб. обем: 2000 куб. см.; шаси № JF2GPARC7F8229299“ по митническа декларация с MRN 21BG001008035418R0/19.05.2021г. и е определена митническа стойност в размер на 5898,39 лв. Определени са дължими суми за досъбиране МИТО - 322,64 лв.; ДДС; -409,80 лв. или общо: 1032,44 лв./л. 29/ На основание чл. 77, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за дата на възникване на митническото задължение е определена 19.05.2021г./т. 2 на решението/.

Решението е връчено на жалбоподателят на 19.06.2024г., а жалбата срещу него е подадена чрез ТД –Митница –Б. до Административен съд София град на 02.07.2024 г./л. 13/

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал административната преписка. Представени и приобщени са и допълнителни писмени доказателства от страна на жалбоподателя и ответника по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок. Разгледана по същество е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление.

По делото е приложена заповед № 155/05.03.2024г./л. 14/ от която е видно, че за

периода от 05.03.2024г. до 08.03.2024г. директора на ТД Митница Б. е заместван от зам. директора поради отпуск по болест. /л.15/Следователно, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (МКС) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

При издаване на оспореното решение са спазени общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържат имената и длъжността на издателя, адресата на разпоредените правни последици, фактически и правни основания за издаване и ясно формирани волеизявления на органа.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ №952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело С-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., С-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, С-354/09/.

В Глава 3 от Митническия Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело С-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или

фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойносттаването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решението по дело C- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Тъй като митническата стойност не е могла да бъде определена по реда на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от „а” до „г”, поради липса на каквато и да било информация за действителното техническо състояние на дефектирания автомобил, митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

На първо място следва да бъде посочено, че по делото не са представени каквито и да е било доказателства за извършването на справки във връзка с отхвърлянето на вторичните методи по чл. 74 § 2 от Регламент ЕС № 52/2013 г. От страна на митническите органи не е търсена информация за автомобили, допуснати за свободно обръщение на територията на България и на Съюза, както изисква разпоредбата на чл. 74, § 2, букви а и б от Регламент (ЕС) № 952/2013. По делото не е представен и протокол за извършени действия по чл. 50 от ДОПК, приложим по силата на чл. 84ж от ЗМ, за да се установят извършените действия по събирането на информация от митническите органи, респ. да е налице доказателство за извършените от тях действия и установените факти и обстоятелства. Основният мотив за отхвърляне на метода по чл. 74, § 2, букви в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е липсата на база данни, като дори не е посочено къде и по какъв начин е търсена съответната информация, както и коя база данни е изследвана, за да се докаже по съответния ред нейната действителна липса./л.24/

Митническите органи са посочили, че при проверката са констатирани различни покупни цени за процесният автомобил в приложения към митническата декларация документ за продажба 2068 и 4565 канадски долара съгласно данни от получените с писмо от рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на ЦМУ от канадските митнически власти - „С. В. Services A.“ и директно е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Административният орган без да оспорва автентичността на представената фактура от дружество 9396-9053 Quebec inc. като продавач и „Е и Д Инвест“ ЕООД като купувач, включително уговорената между страните продажна цена на автомобила, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. От страна на административния орган не е посочена причина за незачитане на данните за платената сума по нея, при условие, че не е отречена автентичността ѝ. В този смисъл и доколкото документа за покупка на процесния автомобил от жалбоподателя не е оспорен, неправилно административният орган е приел, че отразената в този документ цена не е действително платената.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката и не се споделят твърденията в обратната посока, изложени в оспорения акт.

Според чл. 74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

В случая митническият орган се е позовал единствено на предоставената информация от канадските митнически власти. Съдът обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена от 4565 CAD, тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от канадските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от канадските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни методи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство. Писмото не съдържа удостоверително изявление от Канадските митнически власти за цената, на която автомобилът е бил продаден на „Е и Д Инвест“ ЕООД, подкрепено със съответните доказателства за действителното ѝ плащане, а също и удостоверително изявление, че представеният документ при вноса на автомобила - фактура № RA-E2210022502 от 24.02.2021г. не е автентичен или валиден. По административната преписка не е наличен нито един документ в подкрепа на валидността и истинността на данните от износния документ. От оспореното решение не става ясно и защо Директора на ТД Митница Б. е възприел, че именно заявената пред Канадските власти от износителя информация отговаря на действителността, при положение че не се оспорва автентичността на представената от жалбоподателя фактура. Следва да се направи заключение, че в случая липсва официален документ, в който изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. Липсват също така данни, че в резултат на извършено разследване или проверка по линия на международното сътрудничество, по установената форма и ред от Канадските митнически власти са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на действителната сума, която е получена от продавача във връзка с тази продажба. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Съдът също следва да отбележи, че от

представените от ответника документи /л.97/ ,портала на канадската система за деклариране на износа/CERS/,**това е портал за самообслужване ,които канадските износители използват,за да декларират изнесените от тях стоки** пред Агенцията на канадските гранични служби/CBSA/ и отговорността е на доставчика.По делото не се представи официален документ от ответника подписан от Канадските митнически власти с които се удостоверява ,че цената на процесният автомобил е 4565 CAD.Доказателствената сила на документите се определя от закона. Всеки подписан документ доказва, че материализираното в него изявление е направено и че изхожда от лицето, което го е подписало като негов издател.Съдът е длъжен да приеме за автор на изявлението лицето, подписало документа.Това е същността на формалната доказателствена сила на документите. Официалният свидетелстващ документ доказва с обвързваща съда доказателствена сила, че фактите, предмет на удостоверителното изявление на органа, издал документа са се осъществили така както се твърди в документа - чл.179,ал.1 ГПК,но по делото липсва такъв официален документ.

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вноса МПС, органът е допуснал нарушение на материалния закон.

Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вноса автомобил, органът е допуснал нарушение на материалния закон. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази,

че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

При този изход на спора, на основание 143 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, които съобразно представения списък са в размер на 50 лв. държавна такса и 1000 лв. адвокатско възнаграждение и 145,20 лв. за превод на документи. По делото от страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно т.к. заплатено адвокатско възнаграждение малко над минимално предвиденият за делата с материален интерес съобразно ал. 2 т.2 на чл. 7 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд София - град, I отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Е и Д Инвест“ ЕООД с адрес: [населено място], ул. Г. М., [жилищен адрес] представлявано от Е. Х. Т., Решение № 32-766472/07.03.2024 г. на ЗА. Директора на ТД Митница Б., с което са извършени корекции в данните на МД MRN 21BG001008035418R0/19.05.2021 г., с което са установени за досъбиране вземания за вносно мито и ДДС в размер общо на 1032,44 лв.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Е и Д Инвест“ ЕООД с адрес: [населено място], ул. Г. М., [жилищен адрес] представлявано от Е. Х. Т. направените по делото разноски в размер на 1195,20 лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

съдия:

